

Momssystemdirektivets nye definition af normalværdien fastsætter derfor, at findes en sådan almindelig salgspris eller pris på det frie marked ikke, kan medlemslandene fastsætte normalværdien, dog sådan at den mindst udgør indkøbs- eller fremstillingsprisen på tidspunktet for transaktionen. For ydelser gælder dog, at normalværdien udgør mindst en værdi svarende til udgifterne til levering af ydelsen.

Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres en regel i momsloven om, at afgiftsgrundlaget ved leverancer mellem interesseforbundne parter er leverancens normalværdi, hvis den faktiske salgspris er fastsat så lavt, at den er under indkøbs- eller fremstillingsprisen, og modtageren ikke har fuld fradragetsret for momsen. Da reglen har til formål at forebygge og hindre momsmisbrug og momssvig, anses den for at kunne indføres som en berettiget undtagelse fra skattestoppet.

Det foreslås endvidere, at momslovens begreber tilpasses momssystemdirektivet på en sådan måde, at der ved salg af en vare eller ydelse til en interesseforbundet part fastsættes, at findes der ikke en almindelig salgspris på det fri marked, så er normalværdien lig med indkøbs- eller fremstillingsprisen – dvs. uden normal avance.

I ovennævnte tilfælde, hvor modtageren af ydelsen eller varen ikke har fuld fradragetsret, foreslås reglen om forhøjet afgiftsgrundlag udformet objektivt og at gælde i alle tilfælde.

Der kan også være mere sjældne tilfælde, hvor en leverance mellem interesseforbundne parter prisfastsættes under indkøbs- eller fremstillingsprisen, når leverandøren ikke har fuld fradragetsret, og leverancen er omfattet af en momsfrigatelse, eller hvor prisen fastsættes højere end normalværdien, i tilfælde hvor leverandøren ikke har fuld fradragetsret.

Det foreslås, at der for sådanne tilfælde indsættes en regel i momsloven om, at SKAT i konkrete tilfælde kan påbyde, at afgiftstilsvaret er normalværdien. En sådan løsning vil være målrettet situationer, hvor det konstateres, at der med henblik på »moms- eller likviditetsbesparelse« fastsættes en kunstig pris. Reglen skønnes kun at blive anvendt i meget få tilfælde.

2.1.3. Omvendt betalingspligt

Gældende regler

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren af en vare eller ydelse, som er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion, jf. momslovens § 46, stk. 1. Hovedreglen finder imidler-

tid i flere tilfælde ikke anvendelse, når sælgeren af den momspligtige vare eller ydelse er etableret i udlandet. Betalingspligten vendes derimod om, således at det er den herværende aftager, som skal afregne og betale momsen for ydelsen eller varen (omvendt betalingspligt).

Den omvendte betalingspligt gælder allerede i forhold til en lang række ydelser såsom konsulentbistand fra rådgivningsvirksomheder, advokater og revisorer, og ved grænseoverskridende transport og lastning af varer, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 3. Endvidere er det sådan, at virksomhederne ved køb af varer fra virksomheder i andre EU-lande og 3. lande er ansvarlige for angivelse og afregning af henholdsvis erhvervs- og importmoms.

Med Rådets direktiv nr. 2000/65/EF af 17. oktober 2000, som nu er indarbejdet i momssystemdirektivet, blev reglerne om fiskale repræsentanter for udenlandske virksomheder afskaffet, og samtidig blev der åbnet mulighed for, at medlemslandene kan vælge at udvide det eksisterende anvendelsesområde for omvendt betalingspligt.

EU-reglerne fra år 2000 giver medlemslandene mulighed for at anvende omvendt betalingspligt i videre omfang end de områder, hvor direktivet fastsætter obligatorisk brug af reglen. Danmark har dog hidtil kun i yderligere ét tilfælde valgt at anvende reglen om udvidet omvendt betalingspligt, nemlig i forbindelse med levering og installering eller montering af varer her i landet. Efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 2, er den danske aftager således altid betalingspligtig, når denne er momsregistreret i Danmark, og leverancen udføres af en virksomhed etableret i et andet EU-land, eller for dennes regning. Det er imidlertid et problem, at der i det omfang den udenlandske virksomhed efterfølgende skal foretage eftersyn eller reparation af den installerede vare, gælder der ikke omvendt betalingspligt, og den udenlandske virksomhed skal derfor momsregistreres her i landet og angive og afregne momsen her.

Reglen om omvendt betalingspligt anvendes i dag alene på salg til afgiftspligtige personer, dvs. virksomheder, hvor det er muligt at gennemføre en efterfølgende afgiftskontrol. Private købere er således ikke omfattet af reglen.

Baggrund for forslaget

Med baggrund i direktiv nr. 2000/65/EF om blandt andet udvidet brug af omvendt betalingspligt blev der fremsat lovforslag herom ved L 19 af 3. oktober 2001, men på grund af folketingsvalget i november 2001 bortfaldt lovforslaget. Da Danmark var forpligtiget til